

Link do produktu: <https://an-finans.com/model-plastikowy-atlantis-models-samolot-146-p-39-airacobra-with-swivel-stand-amch222-p-46309.html>

Model Plastikowy - ATLANTIS Models Samolot 1:46 P-39 Airacobra with Swivel Stand - AMCH222

Dostępność	Dostępny
Kod producenta	AMCH222
Kod EAN	850002740363
Producent	ATLANTIS Models

Opis produktu

Skala 1/46. Ten zestaw jest formowany w kolorze Olive Drab i zawiera 39 części. Kalkomanie dołączone do oryginalnego wydania i wersji z ustami rekina. Mierzy 8 cali długości i rozpiętość skrzydeł 9 cali, zawiera również nasz słynny obrotowy stojak. W zestawie pilot i członek załogi. Zawiera wygrawerowane oryginalne oznaczenia, podwozie i zbiornik na brzuchu. Bell P-39 Airacobra to jeden z bardziej dyskutowanych myśliwców drugiej wojny światowej. Wynika to po części z wielu różnych iteracji i tego, że był jednym z pierwszych, który zobaczył rzeczywiste użycie bojowe. Było wiele zmian z P-39C do P-39Q, większość z nich to rzeczywiste ulepszenia. Zatrudnienie przez USAAF miało miejsce na początku wojny, zanim nauczyliśmy się radzić sobie z trudnymi wymaganiami walki powietrznej i zanim mieliśmy wielu dobrze wyszkolonych lub doświadczonych pilotów. Był tylko jeden amerykański pilot, który został asem latającym na P-39. Nasze wczesne wysiłki na Pacyfiku kosztowały nas drogę życie i maszyny. Nasze jednostki P-39 zdołały pokonać Japończyków tylko w stosunku 1:1. P-39 zostały zastąpione, gdy tylko mogliśmy, myśliwcami P-40, P-38 i P-47. P-39 był wyjątkową konstrukcją, był dość szybki, około 360 mil na godzinę i dość zwrotny. Nie mógł osiągnąć prędkości 400 mil na godzinę ani ekstremalnych wysokości, ale nie spadł ani nie spadł z nieba. Kluczowym elementem jego uzbrojenia było działo strzelające przez piastę śmigła. Kluczowym elementem płatowca był centralnie zamontowany silnik, umieszczony w środku ciężkości. Pozwoliło to samolotowi manewrować w dowolnym kierunku bez ogromnej masy silnika w nosie, który musiał być skierowany i podążany za samolotem. To powodowało, że samolot „trząsł się”, co oznaczało, że przy najmniejszym popchnięciu pilota odchylał się od linii prostej i poziomej. Dobry pilot, który rozumiał, że samolot może walczyć ze wszystkim, Chuck Yeager latał na P-39 podczas zaawansowanego szkolenia i powiedział, że był to najlepszy myśliwiec, jakim kiedykolwiek latał. Teraz słynna armata 37 mm. USAAF wiedziało, że będzie potrzebować potężnej broni, aby skutecznie zniszczyć wroga bombowca. Głowica pocisku ważyła około 1,5 funta, co jest dużą ilością materiału wybuchowego i stali, gdy eksploduje w aluminiowym samolocie załadowanym tonami benzyny i innych paskudnych materiałów łatwopalnych. Nie wymagałoby to więc wielu trafień w żaden samolot. Średni czas dotarcia do celu wynosił zaledwie kilka sekund, więc skuteczna siła ognia miała kluczowe znaczenie. Rosjanie, którzy otrzymali tysiące P-39, nie używali ich do „rozwalania czołgów”. Po pierwsze, pocisk PP do armaty mógł przebić tylko około 0,8 cala pancerza, co na początku II wojny światowej uważano za dobre, ponieważ większość czołgów miała dość cienki pancerz. Stany Zjednoczone wysłały Rosji 1,2 miliona pocisków OB, a nie amunicji przeciwpancernej. Rosja dokonała dokładnej oceny P-39 przed oddaniem go do użytku. Zwykle usuwali cztery kal. 30. pistolety skrzydłowe „zgarniacz farby”, aby zmniejszyć wagę i poprawić prędkość przechyłu. Podobnie jak Niemcy uważali, że jedna dobra armata i dwa ciężkie karabiny maszynowe są całkiem wystarczające. Bardzo dobrze spisali się w walce ze wszystkimi niemieckimi samolotami. Jedno rosyjskie skrzydło miało tuzin asów z 15 lub więcej zabójstwami. Warto zauważyć, że Rosja odpowiadała za 40% strat niemieckich samolotów podczas II wojny światowej. Rosyjska wiara w P-39 jest dobrze zdefiniowana w autobiografii Eddiego Rickenbackera. Podczas wizyty w Moskwie był świadkiem starcia P-39, w ciągu 39 sekund nad głowami przeleciało 100 P-39. I 300 dwie minuty później. Rickenbacker powiedział: „Luftwaffe starannie uniknęła bombardowania Moskwy”. P-39 Historia dostarczona przez Eugene DuBey Długość: 30 stóp 2 cale (9,19 m) Załoga: 1 Rozpiętość skrzydeł: 34 stopy 0 cali (10,36 m) Wzrost: 12 stóp 5 cali (3,78 m) Masa własna: 6516 funtów (2956 kg) Masa całkowita: 7570 funtów (3434 kg) Zespół napędowy: x silnik tłokowy Allison V-1710-85 V-12 chłodzony cieczą, 1200 KM (890 kW) na wysokości 9000 stóp (2743 m) Osiągi Prędkość maksymalna: 389 mph (626 km/h, 338 kn) Zasięg: 525 mil (845 km, 456 mil morskich) na paliwie wewnętrznym Pułap roboczy: 35 000 stóp (11 000 m) Prędkość wznoszenia: 3805 stóp/min (19,33 m / s) na 7400 stóp (2256 m) Uzbrojenie Pistolety: 1 x 37 mm armata M4 w nosie (strzelanie przez piastę śmigła) z 30 nabojami HE-T. 2 x 0,50 cal (12,7 mm) zsynchronizowane karabiny maszynowe Browning M2, montowane na nosie; 200 naboju na działo 2 x 0,50 cal (12,7 mm) karabiny maszynowe Browning M2 (po jednym na każde skrzydło), 300 naboju na działo Bomby: do 500 funtów (230 kg) bomb pod skrzydłami i brzuchem. 39 części. Poziom umiejętność 2. Wiek 14+. Farby i klej NIE są zawarte w zestawie.

Poziom trudności 1 (Nie wymagane malowanie oraz klejenie. Przeznaczone dla osób powyżej 8 roku życia)

Modele oznaczone pierwszym poziomem trudności przeznaczone są zarówno dla młodszych modelarzy, którzy nie mają jeszcze zbytniego doświadczenia w składaniu modeli plastikowych, jak i tych modelarzy, którzy wracają do klejenia modeli po wielu latach przerwy. Większość części zwykle jest fabrycznie pomalowanych, dzięki czemu model prezentuje się doskonale nawet bez konieczności własnoręcznego malowania. Projektanci zaprojektowali modele również w taki sposób, aby ich części mocno łączyły się ze sobą bez konieczności klejenia. Modele oznaczone pierwszym poziomem trudności zwykle składają się z niewielkiej ilości części, dzięki czemu składa je się stosunkowo szybko i przyjemnie. W modelach tych również znajdziemy zwykle samoprzylepne naklejki zamiast kalkomanii, jakie znajdują się na wyposażeniu modeli oznaczonych poziomem trudności 2 oraz 3.

Poziom trudności 2 (Wymagane malowanie oraz klejenie. Przeznaczone dla osób powyżej 10 roku życia)

Modele oznaczone drugim poziomem trudności to najliczniejsza i najbardziej popularna grupa modeli plastikowych. Większość części modeli z tej grupy wytłoczonych jest w neutralnym, np. białym kolorze ułatwiającym malowanie według własnych preferencji. Informacje dotyczące koloru odlewów oraz ilości części, z których składa się model, można znaleźć na bocznej ścianie każdego pudełka z modelem. Im większa ilość części, z których składa się model, tym lepiej odwzorowany jest każdy detal złożonego modelu. Do budowy zestawów oznaczonych 2 poziomem trudności niezbędne będzie wyposażenie się w klej do plastiku (np. cyjanoakrylowy). Na wyposażeniu tych zestawów znajdziemy również kalkomanie, która nakładana jest przy użyciu wody. Taki sposób oklejania modelu pozwala uzyskać bardziej realistyczne efekty, ponieważ grafiki są bardziej szczegółowe i o wiele cieńsze niż zwykłe naklejki.

Poziom trudności 3 (Wymagane malowanie oraz klejenie. Przeznaczone dla osób powyżej 12 roku życia)

Modele oznaczone trzecim poziomem trudności należą do najlepiej odwzorowujących detale modeli na rynku, stawiających jednocześnie najwięcej wymagań wobec modelarza. Zestawy te składają się z bardzo dużej ilości, często niezwykle drobnych elementów. Nierzadko producent załącza do zestawu dodatkowe elementy, które umożliwiają złożenie modelu w jednej z wielu konfiguracji. Zalecane jest, aby modelarz składający model plastikowy oznaczony 3 stopniem trudności, miał już spore doświadczenie modelarskie w tej dziedzinie. Producent przewiduje również możliwość pomalowania modelu w jednej z wielu wersji kolorystycznych. Tak samo jak w przypadku modeli oznaczonych 2 stopniem trudności, podczas składania, niezbędne będzie również wyposażenie się w klej do plastiku (np. cyjanoakrylowy) oraz odpowiedni osprzęt do malowania.